

ו ארבע מאות בערך בקדש כפות זהב שתיים
עשרה מלאת כתרת עשרה עשרה דקף בערך
הקדש כל זהב הכספיות עשרים ומאה כל בקר
לעלה שענין עשר פרים אילם שענין עשר
כבשים בני שענין שענין עשר ומאהם ושער
עדים שענין עשר לזראת וככלבקר וזה השברים
עשרים וארבעה פרים אילם שענין עתדרים
עשנים כבשים בני שענין שענין זאת חנכה המונח
אחרי המשׂיח את ובוא משה אל אדן מועד
לדבר אותו רישמע את הקיל מדבר לאני
על הכפרה אשר על הארץ מבין שענין הכרנים

יודבר אליו

ו ידבר יהוד אל משה לאמר דבר אל הארץ
אמרת אליו בהעלתך את זורת אל מיל פנוי
המזרה יairo שבעתה הנרות וייעש כן אהרן אל
מול פנוי המזורה העלה נרתית כאשר צוה יהוד
את מישת זה וזה מעשה המזרה מקשזה זהב עד ירכיה
על פרזה מקשזה הוא כמוראה אשר תראה יהוד
את מישת כן עשתה את המזרה

ו ידבר יהוד אל משה לאמר קוז את דגליים
מثور בני ישראל אל יטהרת אתם יכה תעשית להפ
לטהרם זהה עליהם מי זטאת והעבירות הער
על כל בשריםocabso בגדייהם והטהרו ילקחו
פר בז בקר ומזהתו סלת בלילה בעמן ופר שני
זן בקר התקוז לזראת והקרבת את הכלים לפניו
אל מועד והקללה את כל לדה בני ישראל אל
הקרבת את הכלים לפניו יהוד וסמכו בני ישראל
את ידיהם על הכלים והזיף אהרן את הכלים
הנפה לפניו יהוד מאת בני ישראל ורוי לעבד
את עבדת יהוד והכלים יסמכו את ידיהם על
ושאי הפרים ועשה את האוזן זטאת ואת האוזן
עליה להיות לכפר על הכלים והעמלת אל
הכלים לפניו אהרן ולפניו בניו וגאותם תזיפת
לייהוד והברכת את הכלים מיתור בני ישראל אל
היו לוי הכלים ואחריו כן יבוא הכלים לעבד אל
אל מועד יטהרת אתם ותגאותם תזיפת אל
אתים נזירים דמיון לוי מitor בני ישראל אל תזיר
פטרת כל רוחם בכור כל מבני ישראל אל להזיר
אתם לוי כי לוי כל בכור בני ישראל אל באם
ובבלה בים הכהן כל בכור נאריך מצרים
הקדשתי אתם לוי ואלה את הכלים זהה כל בכור
בבני ישראל אל יתזיר את הכלים נזירים לא אהרן